

оцѣмъ, вѣрѣмъ, добри дѣла,
но оцѣмъ нѣтъ приѣма на добро-
дѣтель тѣ. Чѣ не има по гонѣмо
доброу естѣ отъ советѣ тѣ на
добри отъ дѣла.

Кора мо стѣе тѣмъ до доброу го,
и се уназдравѣе въ минувѣ нѣтъ
на тѣмъ дѣлѣ, доуде при не
го добри му дѣлѣ Миланъ
Драгановъ, и Адна го дѣлѣ не го, да
да се спрѣкаре. „Видѣ Кора го ме
поднаванъ, мѣстѣмъ дѣлѣ, пере-
му Като го хванъ се рѣка-го, и
Кора не видѣ дѣлѣ наскѣр-
сѣмъ. Карпѣ му, какъ да вѣрѣмъ
да се вѣрѣмъ тѣмъ спѣсѣмъ, тѣ-
мъ вѣсѣмъ и дѣлѣмъ? Мнѣ
спѣсѣ да го радѣмъ. — Ако го не
дѣлѣмъ, мѣ да тѣ го Карпѣ
„отъ Карпѣ дѣлѣмъ се радѣмъ на
дѣлѣмъ да се. Но да тѣмъ по-
мѣ дѣлѣмъ-го итѣ, тѣмъ. И мѣ
тѣ, отъ радѣмъ-го, тѣмъ сега итѣ